

rolle staten kan spille i den kunstneriske, eksperimentelle osv. udvikling af egnsteatrene. Lad os tage en diskussion om det, det er jeg villig til.

Vi har valgt at sige, at en af hovedhjørneste-nene i dansk teaterpolitik er egnsteatrene, og hvis vi kan udvikle dem på en bedre måde, er vi parat til det. Men udgangspunktet er, at de er lokalt forankrede. Staten medfinansierer, men staten vil selvfølgelig gerne være med til at sikre størst mulig kvalitet og størst mulig variation, så det vil vi meget gerne diskutere.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

I et af de mangfoldige høringssvar, som vi har fået tygget igennem, udtrykkes der stor glæde over løsningen for Peter Schaufuss Balletten, men der peges også på, at det er et relativt snævert begreb.

Vi har tidligere diskuteret dansescene og udvikling for dansen, og spørgsmålet er, om der kan fyldes noget på. Skal det være en permanent nationalt turnerende dansescene, eller har en lidt bredere definition og dermed en bredere ramme for hele dansens udvikling været med i ministerens overvejelser? Jeg synes, det kunne være spændende, hvis det kom med i vores diskussioner.

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Ligesom alle de andre emner, der er nævnt, er det selvfølgelig et emne, som vi også gerne vil diskutere. Vi har jo taget fat på hele det begreb, der hedder moderne dans og dansescene, og har bl.a. været med til at sætte skub i de projekter, som hedder »Dans i Uddannelse«, hvor vi simpelt hen ansætter hjælpelærere, som tager ud på skolerne og på pædagogisk vis fortæller om fordelene ved dans. Vi har puttet penge i Dansens Hus, i Dansescenen og i Grand Teateret i Århus, så vi har meget øje for det vækstlag, som moderne dans er en del af. Det bruger vi mange ressourcer og mange kræfter på.

Kl. 15.10

Med hensyn til Schaufussballetten betragter jeg den som en af vores helt store succeshistorier. Schaufussballetten får med forskellige fortolkninger af egne stykker og andre stykker, også ikonstykker, motiveret en masse mennesker til at se moderne dans og ballet i det spændingsfelt, som Schaufuss lægger op til, og den succes vil jeg da kraftigt anbefale at vi fastholder og fortsætter med. I tusindvis af mennesker har

jo fået en øjenåbner til dans, som de aldrig havde fået uden Schaufuss, så det er da en succeshistorie, som vi gerne vil fortsætte ihærdigt med.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 51: Forslag til lov om ændring af musikloven. (Udmøntning af kommunalreformen, for så vidt angår musikområdet).

Af kulturministeren (Brian Mikkelsen).
(Fremsat 24/2 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ellen Trane Nørby (V):

Lars i 3. klasse drømmer ikke om at blive fodboldspiller – nej, han drømmer om at blive en ny Lars Ulrich, en ny Lars H.U.G, en ny Lars Lilholt eller en ny Lars Hannibal. Men Lars er så uheldig, at han bor i en af de 37 kommuner, hvor der ikke findes en musikskole i dag. Som kompensation kan det jo godt være, at Lars får lov til at spille fodbold, men hvordan i alverden skal boldspilleriet nogen sinde bringe Lars op på en idolplakat ligesom sine rockidoler?

Med kommunalreformen reduceres antallet af kommuner til 99, og dermed vil der som minimum være én af de nuværende 234 musikskoler i hver kommune. Det er et godt udgangspunkt, og det er et skridt fremad.

I Venstre vil vi gøre vores til, at musikinteresserede og fremtidige musiktalenter får mulighed for at modtage musikundervisning fra barnsben. I Venstre ønsker vi et Danmark, hvor der ikke blot er frihed til at vælge, men også mulig-

hed for at vælge, hvad enten man interesserer sig for fodbold, spejder, kunst eller musik.

Med lovforslaget, der ændrer musikloven som følge af udmøntningen af kommunalreformen, gøres det nu lovpligtigt for kommunerne at drive musikskoler. I Venstre ønsker vi at styrke den musikalske fødekæde. Enhver stump, dreng som pige, der drømmer om at blive den nye Lars Ulrich, Lars H.U.G., Lars Lilholt eller Lars Hannibal eller måske en ny Swan Lee, skal have mulighederne for at blive det.

I Venstre ser vi det som noget positivt, at vi styrker den musikalske talentpleje gennem MGK'erne og musikkonservatorierne. Når jeg lytter til de unge danske musikere og talenter, som hvert år indtager scenen på spotfestivalen og viser, at dansk musik er i livlig vækst og udvikling, tænker jeg: Fedt, hvor er det fedt, for hvad nu, hvis Swan Lee aldrig nogen sinde havde fået mulighed for at udvikle sig fra en grim ælling til en Swan Lee?

I sidste uge viste en evalueringsrapport, at også de rytmiske spillesteder er i vækst. Alene de mindre og mellemstore spillesteder samler hvert år mere end 2 millioner danskere til koncerter, og der afholdes mindst 12.500 koncerter årligt, så det er altså blevet in at være musiker. De toner lyder også fra branchen selv, der siger, at talentmassen vokser frem som spirerne i det gryende forår.

Også de rytmiske spillesteder styrkes i forbindelse med ændringen af musikloven. De amtslige tilskud overgår til staten, og finansieringen af de rytmiske spillesteder styrkes yderligere gennem udmøntningen af finanslovaftalens pulje til musikinitiativer. Det hilser vi sammen med de øvrige elementer i lovforslaget velkommen i Venstre.

I disse tider, hvor man som politiker skal opgive alle interesser og medlemskaber, kan jeg vel lige så godt indrømme, at jeg er ret stor tilhænger og til dels afhængig af dansk musik. I disse tider, hvor man jo skal definere sine interesser, må jeg sige, at jeg har en klar interesse i, at dansk musik styrkes. Jeg har sågar en fortid og nok også en fremtid blandt publikum på både de rytmiske spillesteder og stolerækkerne ved de klassiske koncerter.

Kl. 15.15

Selvfølge er der kommuner, der brokker sig. Der er høringsvar fra KL, der siger, at musikskolerne ikke burde være lovpligtige, men i

Venstre spørger vi: Hvem er det, der bliver tabere, hvis kommunerne ikke driver musikskoler? Det bliver de børn, der drømmer om at blive rockstjerner eller går rundt med en lille Pavarotti i maven. Taberne bliver de musikalske talenter og den danske musikscene, som ikke længere vil frembringe talenter og succesbands, der også kan sælge plader uden for de danske grænser og bidrage til den kreative eksport. Taberne bliver såmænd også alle os, som stadig gerne vil kunne tænde for radioen og høre fremragende dansk musik.

I Venstre mener vi, at det er i alles interesse, at den musikalske fødekæde styrkes, og vi støtter, at staten overtager finansieringen af landsdelsorkestrene, og at staten overtager ansvaret for MGK'erne.

På den anden side er der også høringsvar, som udtrykker bekymring over, at der ikke er nedskrevet klare krav til omfanget af musikskolernes undervisning. Her må vi bare sige: Er det ikke allerede et skridt fremad, vi tager ved at gøre det lovpligtigt for kommunerne at drive musikskoler? Den bekendtgørelse, som gælder for området i dag, og som netop definerer de vejledende krav, fastholdes jo, og som det også fremgår af lovforslaget, vil det stadig være den bekendtgørelse, der fastslår, hvilke standardvedtægter der skal skabes for musikskolerne.

Vi er ikke villige til at gå ind i en diskussion om at stille totale krav på musikskoleområdet, altså krav om, at der skal undervises i alt alle steder. Vi tror, der er mulighed for, at der kan skabes en fleksibilitet, men i udvalgsbehandlingen er vi villige til at gå ind i en diskussion om, hvorvidt der kan opstilles fleksible minimumskrav.

I Venstre støtter vi lovforslaget. Vi mener, det er et positivt skridt fremad, vi mener, ændringerne styrker musikloven, og vi ser frem til en konstruktiv udvalgsbehandling, hvor vi kan være med til at styrke den musikalske fødekæde i Danmark. Når Lars i 3. klasse drømmer om at blive en rigtig musiker, en Lars Ulrich, en Lars Lilholt, en Lars Hannibal eller en Lars H.U.G., er vi også nødt til at tage et ansvar for at sikre, at rammerne er til stede.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er lige nogle bemærkninger, og den første kommer fra fru Elsebeth Gerner Nielsen.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg kan godt lide udtrykket en fleksibel minimumsordning, for det er vist det, lovforslaget lægger op til.

Jeg må blankt indrømme, at jeg har opfattet det, som om punkt A er røget ud af loven, så det er ikke korrekt, når jeg sagde tidligere, at der overhovedet ikke er nogen definition i musikloven, sådan som lovforslaget ligger nu, for det er der. Men problemet er jo, at fra nu af skal musikskoleområdet finansieres via bloktilskuddene. Tidligere var der en refusionsordning, som gav kommunerne et økonomisk incitament til at oprette musikskoler, fordi de fik nogle penge fra staten, men det incitament vil ikke være der i fremtiden, og derfor kan man frygte, at kommunerne vil lave en meget, meget skrabet løsning – ikke fordi kommunerne er onde, men fordi de faktisk mangler penge.

I den sammenhæng kunne jeg godt tænke mig at høre, om det er Venstres opfattelse, at en måde at løse det finansielle problem på er at øge deltagerbetalingen. Er Venstre parat til at acceptere, at man simpelt hen kommer til at betale mere for at gå i musikskole?

(Kort bemærkning).

Ellen Trane Nørby (V):

Som jeg sagde i min indledning, er musikområdet i Danmark i vækst. Der er utrolig mange unge mennesker, der går og drømmer om at blive musikere, vore rytmiske spillesteder oplever en renaissance, og der er en masse unge mennesker, der engagerer sig i musik og ønsker at komme på musikskolerne.

Jeg er ret sikker på, at hvis kommunerne skærer ned på det niveau, der er i dag, vil det ikke bare være et par politikere fra oppositionen, der siger her i salen, at det er for dårligt. Jeg er sikker på, at musikbranchen i Danmark vil påpege det, og at en lang række unge mennesker vil sige, at de vil have mulighed for at få den samme musikskoleundervisning som tidligere. Jeg ser det som en del af den demokratiske dialog i Danmark, at der er mulighed for at udtrykke sig, og jeg tror, at kommunerne vil lytte til, hvad deres indbyggere siger, for ellers tror jeg, at de vil have meget få indbyggere i den sidste ende.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Ordføreren svarede ikke på mit spørgsmål, så jeg gentager det: Vil Venstre være med til at øge deltagerbetalingen på musikskolerne?

(Kort bemærkning).

Ellen Trane Nørby (V):

Nu er det jo ikke sådan, at vi her i Folketinget skal fastsætte, hvad det skal koste at gå i musikskole og trutte i trompet eller spille på klaver eller slå på tromme i kommune x eller kommune y. Det er jo en opgave, vi har lagt ud til decentral beslutning, og sådan skal det også fortsat være. Men som det stadig fremgår af loven, må musikskoleelevernes brugerbetaling ikke overstige en tredjedel af bruttoudgifterne til skolens drift.

Kl. 15.20

(Kort bemærkning).

Mogens Jensen (S):

Jeg er glad for, at ordføreren deler min opfattelse af, at det her er et utrolig vigtigt område, og at musikskolerne har stor betydning også for den øvrige musikudvikling i Danmark.

Nu sagde ordføreren, at man ville få en yderligere styrkelse af musikaktiviteterne af det her. Så vil jeg bare lige bede ordføreren om at bekræfte, at det ikke er sådan, at regeringen har til hensigt at afsætte flere penge til det her område med lovgivningsinitiativet. Det var det første spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Kan ordføreren ikke bekræfte, at med det her forslag kan musikskolerne ikke være sikre på at få det beløb til rådighed, som de har i dag til at drive musikskole for; de kan ikke være sikre på det, for det afhænger af, hvilken stilling kommunen tager til spørgsmålet?

(Kort bemærkning).

Ellen Trane Nørby (V):

Nu er det jo sådan i denne verden, at man som regel ikke kan være sikker på noget, ligegyldigt om det er det ene eller det andet. Der kan jo også godt være en situation, hvor der er kommuner, der siger, at de vil opjustere tilskuddet til musikskolerne. Det kan jo være, at der er kommuner i Danmark, der ser en fordel i at styrke den musikalske undervisning og styrke deres musikskoler, når nu de bliver større. Det ved vi jo ikke; der har vi jo ikke rigtig sikkerhed for, om det går i den ene eller den anden retning.

Både Socialdemokratiets ordfører og jeg selv ved jo godt, at de forhandlinger, der ligger på det økonomiske område, kommer i forbindelse med DUT-forhandlingerne. Om det giver mere eller mindre, ved jeg ikke, det er jo en forhandling, der ligger på det tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Mogens Jensen (S):

Det udtrykte Venstres ordfører helt korrekt: Det har vi ikke helt sikkerhed for. Og det er jo det, der er problemet for nogle partier her i salen og også for mange, mange brugere af musikskolerne ude omkring. De har ikke sikkerhed for, hvordan det skal gå med den her virksomhed, som vi alle sammen mener er vigtig.

Så derfor spørger jeg ordføreren: Hvordan får vi sikkerhed for, og hvordan skal vi give dem sikkerhed for, at den her aktivitet kan fortsætte og have de mange positive effekter, som ordføreren har stået og talt om?

(Kort bemærkning).

Ellen Trane Nørby (V):

Som jeg sagde i min tale, vil vi få et fremskridt i forhold til situationen i dag, i og med at vi i dag af landets 271 kommuner kun har 234 kommuner, der driver musikskole. Med forslaget gør vi det lovpligtigt for kommunerne at drive musikskole.

Det synes jeg er et langt skridt fremad i forhold til den situation, vi har i dag, hvor vi oplever, at der er 37 kommuner i Danmark, der ikke har taget ansvaret alvorligt. Nu har vi gjort det lovpligtigt. Det betyder, at i alle de 99 nye kommuner kommer der en musikskole. Det er da et gevaldigt skridt fremad.

Lad os så gå konstruktivt ind i udvalgsbehandlingen og sikre, at det, der åbenbart er vores alle sammens intentioner på området, at vi får styrket den musikalske fødekæde i Danmark, også er det, der kommer til at stå i teksten, i stedet for at vi bliver ved med at kigge på, om der står det ene eller det andet, om der står »kan« eller »skal«.

(Kort bemærkning).

Bente Dahl (RV):

Jeg vil da lige kommentere, at det jo er rigtig og meget glædeligt, at både de rytmiske spillesteder og mange, mange børn gerne vil spille. Det er sådan, at vi har ca. 140.000 børn i Danmark i dag, der spiller i musikskolerne. Men der er også 10.000 på venteliste i dag, fordi kommuner-

ne allerede i dag ikke har midler nok til at sætte alle børn i gang, der gerne vil spille. Det var en kommentar.

Nu kommer spørgsmålet. Jeg er vældig glad for, at fru Ellen Trane Nørby er positiv over for musikundervisning. Så nævnte ordføreren, at kommunerne vil være gode til selv at definere, hvordan de vil have deres musikskoler. Hvis fru Ellen Trane Nørby mener det, så vil jeg gerne spørge, om hun selv har gjort sig tanker om, hvad en musikskole skal indeholde for at kunne kaldes en musikskole.

(Kort bemærkning).

Ellen Trane Nørby (V):

Der bliver jo ikke ændret på det med lovforslaget, idet det stadig væk er en bekendtgørelse fra ministeriet, som går ind og definerer, hvordan standardvedtægterne for musikskolerne kommer til at se ud.

Som jeg også sagde, så mener jeg ikke, der skal et totalt krav, en total definition til på området, fordi det ikke nødvendigvis er samtlige instrumenter, der skal undervises i alle steder. Det kan være, at man på én musikskole vil lægge særlig vægt på noget og dermed have en konkurrencefordel på et område.

Men vi kunne tage en diskussion om, hvordan man på en fornuftig måde i forbindelse med udvalgsbehandlingen kunne gå ind og kigge på, hvordan man så udformer et minimum, som selvfølgelig skal omhandle den rytmiske musik, den klassiske musik, eneundervisning, samspilsundervisning, sådan som det også tidligere har været diskuteret.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Bente Dahl for sit sidste spørgsmål.

Kl. 15.25

(Kort bemærkning).

Bente Dahl (RV):

Det er jo allerede i dag sådan, at musikskolerne har delt sig op i forskellige instrumentgrupper og arbejder sammen. En musikskole kan få en underviser til fagot eksempelvis, og så arbejder man sammen med nabomusikskoler; det finder allerede sted i dag.

Så vil jeg gerne høre, hvordan fru Ellen Trane Nørby kan sikre, at der fremover ikke vil blive ventelister, at 10.000 børn ikke skal stå på venteliste. Der er 10.000 børn i Danmark, der i dag gerne vil spille, men som ikke kan komme til fadet på grund af manglende bevillinger.

(Kort bemærkning).

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg forstår ikke, at når vi kan være enige om, at situationen allerede i dag er sådan, at der er kommuner, der har valgt at opprioritere musikskolerne, og som faktisk gør utrolig meget på musikskoleområdet, at situationen i dag allerede er sådan, at musikskolerne koordinerer på tværs, sådan at man sikrer, at alle musikinstrumenter på den ene eller den anden måde udbydes til spilleundervisning, hvorfor vi så forventer, at efter den 1. januar 2007 vil situationen være helt anderledes. Jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvorfor vi fra den ene dag til den anden skulle opleve en situation, hvor musikskolerne lige pludselig overhovedet ikke har nogen prioritet.

Med hensyn til ventelisterne: Der er jo også badmintonspillere i Danmark, der ikke har adgang til en hal; der er ventelister på en lang række områder. Og jeg mener ikke, vi skal sidde herinde i Folketingssalen og definere, om der skal bygges en hal i kommune A, om der skal bygges det ene eller det andet, eller om der skal oprettes et ekstra hold på en musikskole. Det er jo netop derfor, vi har valgt, at vi tager os af de overordnede principper, og at vi har et decentralt styringsprincip, hvor vi forventer, at kommunerne tager et ansvar for, hvad der sker i lokalsamfundene.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til ordføreren. Så er der vist ikke flere korte bemærkninger, og vi går til næste ordfører, og det er hr. Mogens Jensen.

Mogens Jensen (S):

Udgangspunktet for Socialdemokraterne i denne her sag må naturligvis være, om der med de ændringer, der nu sker af musikloven, sker en forbedring for musikken og den musikalske udfoldelse i Danmark, og i hvert fald må udgangspunktet være, at lovforslaget ikke medfører dårligere betingelser for musikken end hidtil.

Meget af det afhænger jo, som debatten også allerede har gået på i dag, af de økonomiske betingelser for gennemførelsen, både for så vidt angår kommunalreformen og også de kommende bloktilkudsaftaler, som vi jo desværre ikke kender noget som helst til endnu. Men jeg vil da gerne slå fast, at det er en klar forudsætning for os, at kommunalreformen heller ikke på det her område bruges til at lægge grunden til nedskæringer og forringelser af forholdene.

Vi finder det positivt, at kommunerne overtager ansvaret for driften af musikskolerne, og at det bliver lovpligtigt at drive en musikskole i samtlige kommuner.

De ca. 230 skoler, som vi har i dag, har jo siden deres oprettelse, som det også tidligere i dag er blevet sagt, været en fantastisk gevinst for det danske kulturliv, og vi har også opnået en utrolig tilstrømning gennem årene og har jo i dag ca. 135.000 elever. Det er vigtigt at fastholde, men også at bygge videre på.

Vi mener ikke, at lovforslaget for nuværende besvarer det allervigtigste spørgsmål, og det har debatten allerede vist: Hvordan sikrer vi den nødvendigt høje kvalitet i musikskolens tilbud? For man fjerner jo nu, som det står alle klart, et fast og øremærket statsligt tilskud til skolerne, der har været en af forudsætningerne for en fornuftig kvalitet, og overlader det til en kommunal prioritering uden at ville fastsætte reelle minimumskrav til indholdet af undervisningen.

Ministerens højeste sagkundskab på området, Kunstrådet, har fremlagt et meget fornuftigt forslag til minimumsbestemmelser, og lovforslaget har også tidligere indeholdt et mere uddybende minimumskrav, som nu desværre er taget ud, men jeg er glad for, at der er flere, der har givet tilsagn om, at det er noget, vi kan drøfte i de videre forhandlinger.

Reformen kan ellers ende med at give en dårligere musikskoleundervisning, end vi har i dag, og det kan ingen, og i hvert fald ikke vi, være tjent med. Derfor vil det være afgørende for os, at vi i det videre arbejde med lovforslaget får sikkerhed for, hvordan vi bevarer og forbedrer kvaliteten i musikskoleundervisningen.

Det må også være en klar forpligtelse for regeringen og Folketinget, at vi nu ikke med de nye rammer, vi her skaber, medvirker til at skruer deltagerbetalingen yderligere i vejret. Deltagerbetalingen er steget gennem de senere år, og det er vigtigt, at børn uanset størrelsen af fars eller mors pengepung har mulighed for at deltage i musikundervisning. Også her vil vi godt diskutere, om man kunne operere med fripladser, som vi også kender det fra andre vigtige områder.

Set i lyset af, at musikskoler nu bliver obligatoriske for kommuner at etablere, kan det virke mærkeligt, at man ikke også ønsker, at kommunerne forpligtes til at oprette musikråd eller musikudvalg, så der kan sikres den nødvendige sagkundskab og koordinering af aktiviteterne. Også det spørgsmål synes jeg at vi må belyse

nærmere, før vi kan tage endelig stilling til lovforslaget.

Kl. 15.30

Vi kan også tilslutte os, at staten overtager det økonomiske ansvar for de musikalske grundkurser og derved skaber den nødvendige sammenhæng til de næste led i den musikalske fødekæde. Men også her må vi i det videre arbejde se nøjere på indhold, kvalitet og økonomi under den nye struktur, idet vi allerede her fra flere sider har påpeget, at kurserne allerede i dag er underfinansierede.

Endelig må vi have ministerens svar på, hvad der skal ske med de mange musikaktiviteter, som i dag udføres i amtsligt regi, og som ikke er placeret i den nye struktur. Det gælder ungdomsorkestre, amatørsymfoniorkestre, bigbands og andre tværgående aktiviteter, som der i dag er stor glæde af i lokalsamfundene. Hvordan sikrer vi, at de rammer og aktiviteter fortsætter under den nye struktur?

Vi er positive over for de store træk i lovforslaget, men der er en række vigtige forhold, som vi gerne vil have styr på i det videre forløb, og som vi også gerne vil have at der kommer styr på, for vi vil gerne tage et endeligt medansvar for lovforslagets gennemførelse.

Så skal jeg bemærke, at hr. Ole Sohn tilslutter sig de bemærkninger.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Louise Frevert.

Louise Frevert (DF):

Dette lovforslag om ændring af musikloven må jeg sige er en forenkling, der er meget kærkommen i det musikalske miljø. Det vil blive langt mere overskueligt at finde ud af, hvor ansvarsfordelingen vil ligge, og både regelforenklingen og overskueligheden består i de fem punkter, der tidligere er listet op i lovforslaget som primærområderne. Man har en intention om, at eksempelvis musikskolerne skal have en lokal forankring, hvilket vil gøre det meget lettere at etablere et musikalsk miljø i nærområdet.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at på det kulturelle område forventer Dansk Folkeparti sig en del, og specielt på det musikalske område, nemlig at der vil komme en lokal udvikling og bevidsthed om vigtigheden af, at børn så tidligt som muligt stifter bekendtskab med musik og musikkens verden. Det kan børnene netop have mulighed for, hvis skolerne er

knyttet til et nærområde. Derudover er hver enkelt kommune forpligtet til at oprette en musikskole, hvilket også vil være med til, at bevidstheden om musikskolerne vil fylde langt mere i dagligdagen.

Skal jeg derudover fremhæve et andet punkt, som der har været meget blæst om i mange år, så er det spillestederne. Jeg kan kun se, at det med denne ordning vil blive langt mere gennemskueligt, netop ved at staten er garant for tilskuddet, samtidig med at man stadig skal forvente, at der er en kommunal medfinansiering. Naturligvis vil den være der, idet lokalområdet vil være interesseret i at udvikle en talentskare.

Landsdelsorkestrene og Sjællands Symfoniorkester vil også få en meget større synlighed i det musikalske landskab, når driften af Sjællands Symfoniorkester vil blive støttet af staten, men Sjællands Symfoniorkester vil samtidig have en regional tilknytning og forpligtelse. Alt andet lige så har landsdelsorkestrene jo nationale forpligtelser og nationale opgaver, men har selvfølgelig en speciel tilknytning til visse dele af landet, og derfor er det kærkomment, at det nu én gang for alle er fastsat, at landsdelsorkestrene får et fastsat beløb på de årlige finanslove og vil blive etableret som selvstændige institutioner med egne vedtægter.

Dette er et godt lovforslag, som vil fremme musiklivet i Danmark.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til ordføreren, og næste ordfører er hr. Jakob Axel Nielsen.

Jakob Axel Nielsen (KF):

Også De Konservative støtter varmt det her forslag, og vi noterer os med glæde, at musikskolerne nu bliver lovpligtige at drive.

Jeg noterede mig, at også Socialdemokraternes hr. Mogens Jensen var positivt indstillet over for, at musikskolerne nu skal overgå til kommunerne, og at de skal gøres lovpligtige. Det glæder vi os over, og det borger for et godt forløb i det videre udvalgsarbejde.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu har jeg opfattet det på den måde, at Det Konservative Folkeparti har haft stor indflydelse på at være med til at sikre, at der kommer nogle meget præcise retningslinjer for, hvordan undervisningen i folkeskolerne skal bedrives. Og jeg opfatter det lidt, som om Venstre har vundet en

sejr her, for her har den gode liberalistiske tanke om, at alt det med indholdet klarer de ude i kommunerne, sejret. Men giver det ikke den konservative ordfører anledning til bekymring, at man ikke fastlægger nogle minimumskrav, nogle indholdsmæssige krav til musikskolerne fra statens side?

Kl. 15.35

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Nej, det gør det i og for sig ikke. Jeg skal ikke stå her og tale frem og tilbage om ideologiske slagsmål inden for regeringen. Jeg er som bekendt nyvalgt og ved ikke, om de har været der, men jeg tror det næppe. Men jeg vil sige, at jeg har fuld tillid til, at lovforslaget finder sin rette udmøntning i det videre udvalgsarbejde.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så går vi videre i ordførerrækken. Det er fru Bente Dahl.

Bente Dahl (RV):

Musiklivet i Danmark er præget af vekselvirkningen mellem amatører og professionelle. Bredden forudsætter eliten, og eliten forudsætter bredden. Det koncept har i de sidste 30 år fungeret forbilligt her i landet. Der er en fin balance mellem elite og amatører, der involverer mange udøvere. Det er essensen: at mange aktivt udøver musik mange steder og på mange planer. Netop derfor er det en væsentlig anke mod forslaget, at amatørmusikken slet ikke nævnes i det. Lovforslaget beskæftiger sig ikke med amatørmusikken i Danmark. Det er en mangel.

Ude i landet har vi et finmasket net, amtsmusikudvalgene, der kanaliserer midler til det lokale musikliv. I amtsmusikudvalgene sidder repræsentanter for det lokale musikliv, klassisk så vel som rytmisk, for publikum, for undervisningen, for foreningerne, for alle dem, der måtte have interesse i musik på gulvet. Den struktur holder armslængdeprincippet i hævd. Der er placeret et led mellem politikerne og udøverne. I kunst- og kulturlivet er det af stor vigtighed, at det er sådan, at politikerne ikke har direkte indflydelse på, hvad der foregår på gulvet.

Så er det vigtigt at have nogle fyrtårne i det lokale musikliv så vel som i det nationale. Selvfølgelig også det internationale, men nu går vi tilbage til lokalområdet. Fyrtårnene præger ved deres eksempel. Det kan være et amtsorkester,

det kan være en blanding af professionelle og amatører, det kan være årets musiknavn. Vi har mange gode eksempler over hele landet på de her fyrtårne.

Vores symfoniorkestre er også fyrtårne, og de kan fortsætte deres virke. Det er godt.

MGK'erne, de musikalske grundkurser, en 3-årig efteruddannelse, der ligger i forlængelse af musikskolerne, fortsætter. Det er også godt.

Spillestedernes finansiering bliver et miks af statslig og kommunal drift. Det er også godt.

Musikskolerne, som i deres lokalområder er fyrtårne og kulturelle kraftcentre, bliver gjort lovpligtige for kommunerne at have. Det er også godt.

Desværre er det sådan, som også debatten har vist det meste af dagen, at samtidig med at vi får den her skallov på musikskoleområdet, så bliver statens tilskud lagt om fra en refusionsordning, der er betinget af aktivitetsniveauet, til et bloktilskud.

Et eksempel på en skævvridning, det kan medføre, er Årslev Kommune på Fyn, der i øjeblikket har et meget højt aktivitetsniveau, omkring 43-45 pct. af børnene spiller i musikskolen. Sådan en kommune bliver tildelt meget færre midler procentuelt. De store byer scorer kassen på bekostning af de små kommuner.

Vi har også i dag været inde på den definition af musikskolen, som vi gerne ville have udvidet en lille smule. Der er en definition, men den er meget, meget bred. Det, vi gerne vil arbejde for, er, at ved en musikskole forstås en skole, der tilbyder et bredt undervisningstilbud i musik til børn og unge. Undervisningen skal omfatte både rytmiske og klassiske genrer og så vel instrumental- som vokalundervisning og sammenspil og skal så vidt muligt omfatte alle instrumentgrupper. Den definition vil vi gerne arbejde for i Det Radikale Venstre.

Umiddelbart er der en række forhold, der gør, at vi ikke i Det Radikale Venstre har taget stilling til lovforslaget, men ser frem til en forhandling med ministeren.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Næste ordfører er hr. Per Clausen.

Per Clausen (EL):

Sådan en eftermiddag her skal der også være plads til lidt begejstring, så jeg vil starte med at sige, at vi er meget, meget glade for, at musikskoler nu bliver lovpligtige. Det har vi ønsket i

mange år, og det synes vi faktisk er fantastisk godt.

Vi håber da også, at det så kan føre til, at musikskolerne kan blive involveret i et bredt samarbejde i kommunerne mellem folkeskoler, SFO'er, fritidshjem, klubber osv. Vi håber, at man lokalt opbygger handleplaner for at motivere de dårligst stillede, de svageste børn, så de også kommer ind i musikskolerne. Det synes jeg faktisk ville være fantastisk godt, for det er jo sådan, at adskillige forskere har peget på det øgede indlæringspotentiale, der er, når kreative og musiske fag prioriteres på linje med klassiske boglige fag. Den erkendelse kunne vi selvfølgelig ønske os også blev overført til debatten, når vi diskuterede folkeskolen, men her er dog en mulighed for at rette op på skaden.

Kl. 15.40

Så er der selvfølgelig det problem, som andre også har været inde på, med kommunernes økonomi. Jeg er selvfølgelig glad for, at Venstres og De Konservatives kulturordførere og kulturministeren er overbeviste om, at man ude i kommunerne, når man sætter skatterne ned og får meget stramme tilskud fra staten som konsekvens af regeringens skattestop, alligevel vil være i stand til at finde flere penge til det her område, så der kan være flere, der kan komme i de her skoler, og man kan få højere kvalitet. Det er meget optimistisk. Og så mangler vi selvfølgelig bare svaret på, hvor det så er, der skal skæres ned, men det kommer vi jo aldrig til, for det er jo altid inden for et andet område. Sådan er det selvfølgelig også her.

Jeg synes også, det er lidt underligt, at man ikke i regeringspartierne kunne finde et eller andet niveau mellem den meget rigide måde, hvorpå man vil styre folkeskolen, og så det her, hvor man siger, at det blander man sig stort set ikke i. Jeg synes, der må være et eller andet niveau derimellem.

Ved Folketingets åbningsdebat var der nogle konservative, der havde det grundsynspunkt, at fordi vi mente, at man ikke skulle have en helt så rigid styring i forhold til folkeskolen, som regeringen ønskede det, så var det udtryk for, at vi ikke ønskede, at børnene skulle lære at læse og skrive. Man må så spørge sig selv: Hvad er det udtryk for, når regeringen på det her område ikke ønsker at have nogen som helst kvalitetsstyring? Det synes jeg godt man kunne filosofere lidt over, og så bliver det måske ikke til så meget med den høje prioritering af musikskolerne alligevel.

Der er selvfølgelig også enkelte andre elementer i forslaget, man kunne knytte nogle kritiske kommentarer til. Det der med at nedlægge amtsmusikudvalgene og så bagefter håbe på, at der bliver oprettet nogle kommunale, som går på tværs af kommunerne, er jo meget godt, men man havde nogle amtsmusikudvalg, der faktisk spillede en positiv og god rolle, og hvorfor så skabe en situation, hvor der er en rimelig stor risiko for, at de vil forsvinde?

Det allersidste drejer sig om høringssvarene. Man skal jo lytte meget til høringssvar, det er jeg sådan set meget enig i, og derfor forventer jeg da også, at kulturministeren har en god forklaring med hensyn til de ønsker, som en række organisationer har om, at vi stadig væk skal have nogle amtslige kulturaktiviteter, og at der bare er ét argument ud over det der med, at det ikke passer med den overordnede plan for strukturreformen, for hvis det er det eneste argument for, at der ikke skal være noget kultur på det regionale plan, så synes jeg ærlig talt, det er temmelig sølle.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Tak for inspirationen til debatten, tak for de konstruktive ord.

Hr. Mogens Jensen nævnte, at kommunalreformen ikke skal bruges til besparelser. Der vil jeg sige, at det jo er hele udgangspunktet for denne her øvelse. Øvelsen er at intensivere og prioritere den kulturpolitiske indsats. Øvelsen er, at der ikke skal være nogen besparelser som følge af kommunalreformen på kulturområdet. Så kan man jo efterfølgende selv vælge, hvordan man vil prioritere sine midler, men selve strukturreformen, kommunalreformen, er et nulsumsspil forstået på den måde, at der ingen besparelser er som følge af kommunalreformen.

Så tog ordførerne fra Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Enhedslisten jo lige turen en gang til med musikskolerne. Udgangspunktet er jo, at regeringen finder det vigtigt, at alle landets børn og unge kan få et tilbud om musikskoleundervisning.

Der var heldigvis en erkendelse fra et par af ordførerne af, at det er et fremskridt, det, der vil blive gennemført med denne her lov, nemlig at vi får en musikskole i alle kommuner. Grunden til, at vi gør det lovpligtigt for kommunerne at drive en musikskole – som det nye danmarkskort tegner sig er det måske 99 kommuner – er, at så vil alle danske borgere have adgang til en musikskole.

KL 15.45

Musikskolerne er tydeligvis også en lokal opgave, som kommunerne hidtil har løftet på fornem vis, for det første fordi kommunerne er ansvarlige og gerne vil udføre deres opgaver bedst muligt, og for det andet fordi borgerne forventer den bedst mulige service i forhold til musikskoler, som er et populært aktiv.

Det er også helt i kommunalreformens ånd, at kommunerne overtager det fulde økonomiske ansvar for musikskolerne. Det er jo kommunerne, der i forvejen driver musikskolerne, og deres virke retter sig primært mod kommunens egne borgere. Efter kommunalreformen vil de større kommuner så være endnu bedre rustet til at løfte denne vigtige opgave, og det er jeg også sikker på at de vil gøre.

Der har også fra et par af ordførernes side været udtrykt bekymring for, at når man nu flyttede statens tilskud over til det kommunale bloktilskud, så ville midlerne blive brugt til andre formål. Det har jeg meget svært ved at forestille mig i betragtning af den store succes, musikskolerne jo i dag er i kommunerne.

Endvidere har der også været udtrykt bekymring for, om musikskolerne vil opretholde deres nuværende faglige aktivitetsniveau, uden at der bliver fastsat bindende minimumskrav. Den bekymring mener jeg er ubegrundet af flere grunde.

Lad mig først sætte denne her problemstilling i de rette proportioner. Det er faktisk allerede i dag helt overvejende kommunerne selv, der finansierer musikskolernes drift. Staten kan kun yde tilskud til musikskolernes lønudgifter til lærere, og i år lå tilskuddet på godt 15 pct. – jeg gentager: 15 pct. Statsstøtten til musikskolernes samlede udgifter er derfor langt mindre. Og at den sidste del af skolernes finansiering, hvor pengene naturligvis flytter med krone for krone, fra 2007 overgår til kommunerne, kan jeg altså ikke forestille mig pludselig skulle udgøre et stort problem.

Kommunerne ved godt, at musikundervisning er et meget borgerefterspurgt emne, og det er mit klare indtryk, at det er et højt prioriteret emne på den kommunale dagsorden. Langt, langt de fleste kommuners musikskoler lever da også i dag op til Kunstrådets vejledende retningslinjer for kvalitet og aktivitet, uden at der gælder nogen statsfastsatte minimumskrav. Og det er det, der er det væsentlige at holde fast i.

Vi har drøftet sagen med KL – det er jo Folketingets samarbejdspartner på det her område –

og både KL og Kulturministeriet forventer, at det nuværende aktivitetsniveau som minimum vil blive fastholdt, efter at musikskolernes finansiering fra den 1. januar 2007 fuldt ud overgår til kommunerne.

Vi har så også aftalt med KL, at i en 4-årig overgangsperiode efter 2007 viderefører vi den systematiske dataindsamling vedrørende aktivitetsniveauet i landets musikskoler. Og så har vi jo mulighed for at vurdere, om niveauet som minimum fastholdes, som det kendes i dag, eller om vi skal gribe ind politisk.

Vi har også valgt – og det har et par af ordførerne heldigvis også givet konstruktive tilkendegivelser i forhold til – at lade staten overtage finansieringen af de musikalske grundkurser. Det har vi fundet mest hensigtsmæssigt for at sikre sammenhæng med de øvrige uddannelsesled i den musikalske fødekæde og skabe en entydig ansvarsplacering af opgaven. Og her er det vigtigt at slå fast, at de musikalske grundkurser fortsat vil være drevet af musikskolerne, så den lokale forankring fastholdes.

Så er der hele diskussionen om de rytmiske spillesteder, som fru Ellen Trane Nørby også var inde på, som spiller en utrolig vigtig rolle i den musikforståelse, vi har som danskere, nemlig at have muligheden for, at man kan gå ud og spille sin musik live. Det har vi også valgt at prioritere, for vi overtager som stat de amtslige tilskud, således at de rytmiske spillesteder fremover bliver finansieret af staten og kommunerne. Det giver en enklere støttestruktur og en mere entydig ansvarsplacering til gavn for denne del af musiklivet.

Hr. Mogens Jensen nævnte også en bekymring for, at der ikke var obligatoriske musikudvalg. Sagen er den, at i dag er der jo ikke obligatoriske musikudvalg. De er frivillige på amtsplan. Det er så muligt nu for kommunerne at oprette lokale musikudvalg, hvis man har lyst til det. Så der er altså ikke de store forandringer her. Hvis man som kommune eller flere kommuner i fællesskab nedsætter lokale musikudvalg, har man så et råd, et udvalg, som man kan spille noget pingpong med.

KL 15.50

Det er også præciseret i lovbemærkningerne, at flere kommuner kan gå sammen om at etablere et sådant musikudvalg, og at der ikke forventes en forøgelse af antallet af lokale musikudvalg i forhold til den ordning, der gælder i dag. Der lægges altså op til, at vi får nogle lokale musikudvalg med en vis volumen, som vil være i

stand til at løfte de opgaver, som varetages af amtsmusikudvalgene.

Et par af ordførerne har også nævnt de musikaktiviteter, som er støttet af amterne i dag, og som ikke er omfattet af en egentlig lovregulering. De aktiviteter vil blive videreført, hvis det er egentlig drift. I den politiske aftale mellem forligspartierne er det aftalt, at vi overtager den amtslige finansiering af f.eks. Sønderjyllands Symfoniorkester, men det er også aftalt, at staten i en overgangsperiode på 4 år overtager den nuværende amtslige tilskudsopgave for de andre musikalske aktiviteter, hvorefter de så vidt muligt overføres til kommunerne. Der er altså ikke nogen, der bliver efterladt i et tomrum.

Jeg mener, at vi med det her lovforslag har givet musikken et løft, at vi har sikret en mere enkel struktur, og at vi også har satset målrettet og prioriteret med hensyn til de opgaver, som virkelig har betydet noget. Den musikalske fødekæde bliver der mere gennemsigtighed i, og der bliver også mere muskelpower bagved, samtidig med at vi også påtager os et ansvar for det øverste led i den musikalske fødekæde, nemlig dele af symfoniorkestrene.

(Kort bemærkning).

Mogens Jensen (S):

Ministeren siger, at langt de fleste kommuner lever op til de vejledende retningslinjer og lægger et fornuftigt niveau på musikskoleundervisningen. Ministeren siger – og citerer aftaletekst, der skal lægges ind i forslaget – at KL har hældt til at fastholde aktivitetsniveauet som minimum.

Så er det, jeg simpelt hen ikke forstår, hvorfor ministeren ikke vil være med til, at vi også får skrevet nogle kvalitetskrav ind i lovgivningen, der kan understøtte det, der allerede foregår, og det, der allerede er i dag. Det kan jo ikke være noget problem i så fald, hverken for regeringen eller for KL.

Og det andet, jeg vil spørge om, er: Vil ministeren acceptere, at deltagerbetalingen stiger væsentligt på det her område?

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Hvis vi tager det første spørgsmål først: Kommunerne har ansvaret for musikskolerne i dag, og det vil de også have i fremtiden. Det er stadig væk bekendtgørelser om musik, der gælder, og som også definerer en musikskole, og vi har aftalt med KL, at det nuværende aktivitetsniveau

som minimum fastholdes. Det vil vi løbende evaluere og sørge for også bliver overholdt.

Det så at gå skridtet videre har KL jo i høringssvaret anført at de synes er en umådelig dårlig idé. Det her samfund fungerer altså på den måde, at Folketinget indgår nogle aftaler med KL, som implementerer tingene ude lokalt. Vi har fra Folketingets side normalt tiltro til, at kommunerne er i stand til at løfte deres opgaver. Ellers havde vi ikke kommuner i det her samfund. Ellers havde vi kun rent statsstyre. Det var den ene del af det.

Den anden del af det er, at det jo ikke er Folketinget, der fastsætter deltagerbetalingen i musikskolerne. Det fastsætter heller ikke deltagerbetalingen i mine børns fodboldklub, håndboldklub, badmintonklub eller svømmeklub. Det er kommunerne, der fastsætter den deltagerbetaling, og jeg har fuld tiltro til, at den vil blive på et fornuftigt niveau, for det er en service over for borgeren, lige så vel som det er en service, at der også er tilskud til øvrigt lokalt foreningsliv; spejder, idræt og hvad der ellers er for noget. Det fastsætter vi heller ikke kontingenter for herinde i Folketinget, og det vil vi, i hvert fald så lang tid den her regering er til, heller ikke komme til.

(Kort bemærkning).

Mogens Jensen (S):

Jeg tror, at ministeren vil mene, at det vil være et problem, der kommer op i Folketinget, hvis det er sådan, at deltagerbetalingen bliver af en sådan beskaffenhed på det her område, at det kun er børn af forældre med visse indkomster, der har mulighed for at gå til undervisningen. Så det tror jeg også ministeren vil komme til at høre om, hvis det er tilfældet, således som vi oplever det sker i øjeblikket.

Det andet er: Kan ministeren ikke løfte sløret for, hvorfor KL har sagt til ministeren, at det er en dårlig idé, at der indføres minimumsbestemmelser? Har det noget at gøre med, at man ikke vil levere den økonomi, der skal til for at leve op til de her minimumskrav?

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Det vil aldrig blive en sag, så længe den her regering sidder, at vi fastsætter takster for fritidsundervisning af nogen som helst slags. Det vil altid være op til kommunerne selv, altid. Vi har kommunalt selvstyre i det her land.

Det andet spørgsmål handlede om, hvorfor KL syntes, det var en dårlig idé, at man lavede minimumskrav. Det har selvfølgelig først og fremmest noget at gøre med økonomien og så også, at KL som princip selv gerne vil fylde rammerne ud, og det er fair nok. Det er en interesseorganisation, og det er jo deres opgave. Det må man have respekt for.

De to systemer støder så på hinanden en gang imellem, når Folketinget vedtager nogle regler og nogle love, som griber ind i det kommunale selvstyre, og der kæmper KL jo så typisk en kamp for deres integritet, deres autonomi.

(Kort bemærkning).

Bente Dahl (RV):

Ministeren nævnte, at det var meget få midler, det drejede sig om med hensyn til refusionsprocenten, der er omkring 16. Man skal nu ikke undervurdere den refusionsprocent. Den var i udgangspunktet i loven af 1991 25, hvilket den jo aldrig kom op på, fordi det var så stor en gulerod, at der forholdsvis hurtigt, inden for et år eller to, åbnede 100 musikskoler.

Der var 100 kommuner, der i 1992 fik en musikskole på baggrund af det lille beløb – altså det beløb, som ministeren betegner som lille – og som syntes, det var en stor en gulerod, og det er jo en af baggrundene for musikskolernes succes, at vi har kunnet dække hele landet på baggrund af den refusionsordning.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren, om man kunne forestille sig, at der kunne komme en fordelingsnøgle, så det ikke kun blev lagt over til bloktilskuddet.

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Nu synes jeg, at vi skal til at være lidt glade og positive. Musikskolerne er en kolossal succes. De udfører et fantastisk stykke arbejde over hele Danmark og tilbyder over 100.000 børn og unge nogle helt unikke muligheder for at udvikle sig musikalsk og nogle oplevelser og glæder, de kan bruge senere hen i deres liv. Det er en stor succes, ikke alene som idé, men også personligt for i hundredtusindvis af børn og unge. Så det er altså udgangspunktet.

Så giver staten ifølge de sidste tal, vi har, en refusion på 15 pct. Det er altså de 15 pct., der skulle være afgørende for, om musikskolerne er

store succeser og kæmpe gode ideer? Nej, det er det jo ikke. Det er det kommunale engagement, den kommunale idé, den kommunale – hvad skal man sige – indsats i det her spil.

Vi flytter så alle pengene, hver en krone, over til bloktilskuddet, så de stadig væk kan bruges på fortsat musikskoleundervisning, og spørgsmålet var helt konkret, om vi kunne forestille os, at man flyttede det ud til den enkelte kommune. Nej, og det tror jeg heller ikke Det Radikale Venstre kunne. Det har jeg i hvert fald aldrig hørt Det Radikale Venstre foreslå. Vi har bloktilskud som udligning i det her samfund, og jeg har ikke hørt Det Radikale Venstre foreslå nogen anden form for udligning i det her samfund.

(Kort bemærkning).

Bente Dahl (RV):

Det vil jeg heller ikke på noget tidspunkt sige. Bloktilskud er bloktilskud. Det, jeg fisker efter, er at få en form for tilskud til musikskolerne fremover, der også er aktivitetsafhængigt.

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Det er et spørgsmål, man må tage op under de årlige finanslovforhandlinger, det har bare ikke noget som helst at gøre med det her forslag. Det her forslag handler om kompetencer: Hvor hører musikskolerne til? Der sikrer vi nu som en positiv nyskabelse, at der skal være en musikskole i alle kommuner. Det er et stort fremskridt.

Hvis man vil give flere penge til musikskolerne, så må man foreslå det under finanslovforhandlingerne, og det er man meget velkommen til. Så er det en finanspolitisk forhandling, man må have til efteråret.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 52: Forslag til lov om ændring af museumsloven, bygningsfredningsloven og lov om folkekirkenes kirkebygninger og kirkegårde og om ophævelse af lov om regionale faglige kulturmiljøråd. (Udmøntning af kommunalreformen, for så vidt angår museumsområdet m.v.).

Af kulturministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsat 24/2 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ellen Trane Nørby (V):

Vi har lidt været igennem trummerummen i forbindelse med behandlingen af det første lovforslag, L 53, i dag.

Fra Venstres side kan jeg sige, at vi støtter varmt op om, at der nu skabes mere klarhed på det kulturelle område, og at de kulturelle områder, som er lokalt forankrede, overtages af kommunerne, hvad gælder det fulde ansvar for både plejen, omsorgen og finansieringen.

Kl. 16.00

I Venstre støtter vi også klart op om, at alle de områder, som har en national interesse, nu overtages af staten. Det gælder i forbindelse med L 52 også de tidligere amtsligt støttede § 15-museer, de store statsanerkendte museer, som tidligere også har fået et amtskommunalt tilskud. Der ser vi det som en klar national interesse, at staten går ind og overtager det ansvar, som amterne tidligere har løftet, sådan at vi ikke hiver tæppet væk under driften af nogle af Danmarks aktive museer.

I Venstre hilser vi det velkommen, at vi i en 4-årig overgangsperiode lader det økonomiske ansvar overgå til staten krone for krone, men vi mener også, at der lægges op til, at museerne nu indtil den 31. december 2010 har fået en unik chance og mulighed for i samarbejde med erhvervsliv, politikere, det kulturpolitiske miljø, turismeorganisationer og andre at tage en reel og tilbunds gående diskussion af, hvordan den fremtidige finansieringsmodel for Danmarks museer skal se ud.

I Venstre ser vi også det her forslag som noget, der lægger op til, at vi kan tage en bredere diskussion om, hvordan vi fremover kan sikre mere dynamiske kulturinstitutioner, hvor den økonomiske side af driften tænkes ind i et bre-

dere ledelses- og markedsføringsperspektiv, og hvor museernes kunstpersonale på den måde i højere grad vil få frigivet deres ressourcer til at tænke i formidling, forskning og udvikling og skabe interesse for den danske kunstverden, nu hvor de i 4 år ikke skal sidde og lave ansøgninger til amter og til andre institutioner, fordi ansvaret er blevet overtaget af staten.

I Venstre ser vi det også som et positivt element, at hele forvaltningen af det nære kulturmiljø, dvs. jord- og stendigerne, fortidsminderne og andet, nu overgår til kommunerne.

Den lokale bevidsthed om vores kulturarv vil i høj grad være med til at sikre, at der bliver en bedre sammenhæng mellem de moderne udviklingsplaner, som mange kommuner for tiden lægger frem, planer om udstykning og udvikling af områder, og så netop det, at der mange steder i jorden ligger fortidsminder af danekræ og danefæ og på andre måder noget, som har national og kulturel interesse for os alle.

Selvfølge er der altid en fare for, at ikke alle er deres ansvar bevidst, og det er også netop derfor, staten fortsat med det her lovforslag kan indklage kommunernes afgørelser for Naturklagenævnet.

Der er altså åbnet op for, at vi nu kan tænke nye tanker og i nye samarbejder. Der er åbnet op for, at kommunerne får et større ansvar. Det er åbnet op for, at staten overtager ansvaret for de områder, hvor der er en klar national interesse.

I Venstre er vi ikke bekymret for, at en større del af ansvaret nu lægges ud til kommunerne. Vi forventer, at det, at det nære kulturmiljø bliver lagt ud til kommunerne, vil være med til at skabe en større kulturel bevidsthed og kan være med til at skabe en bedre sammenhængskraft i de lokalsamfund, de nye kommuner, som vi bygger op. Og det er det, vi håber og forventer at vi også kommer til at se de næste par år.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg tager ordet, for jeg kan forstå på Venstres ordfører, at museerne skal bruge de kommende år til at overveje, hvordan samarbejdet f.eks. med erhvervslivet lokalt eller nationalt – det forstod jeg ikke helt – kan udbygges, og det er i hvert fald et nyt element i diskussionen om kommunalreformen. Vi har ikke tidligere hørt omtalt, at der skulle være et bevidst sigte med at lave en overgangsordning, således at der vil blive et større samarbejde museer og erhvervsliv imellem. Men jeg synes da, at vi her under før-